

Телеф. Республіки 29-41.
" Друкарні 29-26.
В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Ті п'ять точок проекту треба перш за все як слід „розжувати“, щоб зрозуміти, які величезні перетворенні можливістю цей план в собі криє. При його прантативнім переведенні, цілий світ станув би на базу цілком нових, радикально змієних політичних й економічних відносин. Важлива в тому відношенні особливо друга точка проекту про те, що репараційний банк переймає на себе всі функції, зв'язані з трансфером репар. боргів. Це в скрита формула для звільнення справи від репарацій зі системою воєнного задовження вказані, через те, що переймаючи на себе всі функції зв'язані з ним, трансфером, цей банк переймає теж автоматично управлінням цією відно-

своїм думками, тепер бонда зайшлися сміхом.
(Продовження буде)

Радянська Україна.

Колонізація чужинців на Україні.

З харківському „Комуністі“ з 9. березня п. р. вичитуємо, що цього року будуть переселявати на Дніпропетровщину, Мелітопольщину й Херсонщину тільки національні меншости. На вільні землі в тих округах поселять 382 родини чехословаків, німців, поляків, циган і асирійців. Крім того поселяться там ще 100 самих циганських і 26 асирійських родин, що бажають вести осіле (не мандрівне) життя за займатися хліборобством.

Епілог одних перевиборів.

З радянської преси довідуємося, що винищкий суд розглядав справу вбивства комуністичної агітаторки Насті Мельничук у селі Новій Крапівні. В часі перевиборів до місцевої ради мала йти виступити заявою проти куркулів та домагалася позбавлення їх виборчих прав. Місцеві куркулі мали тероризувати бідноту і партійний сільський актив та арендували в бідноту нібито несправно землю, хоч на аренду землі радянський земельний закон дозволяє. В селі мали місце навіть випадки продажі і купна землі, чому теж винні були куркулі. Провідниками куркулів мали бути селянин-куркуль Зинич і б. пелюярівський старшина Ломака. Колись нібито котили вони вбити голоду місцевого комітету незаможників. Вони мали також спричинити вбивство Насті Мельничук. Ніяких доказів на те преса не подає. А подає тільки, що суд засудив Ломаку й Зинича на „найвищу міру соціального захисту“, тобто на розстріл, а інших обвинувачених на тюремну — двох на 8, а одного на 10 літ.

Не одному буде здаватися, що таким льоцальним справам не слід би й уваги присвячувати. Та ми робимо це тому, що описаний випадок є типичним для соціальних відносин в українському селі. Він не є самотній і відокремлений. Таких випадків є там багато. Вони тільки доказують, що відносини в українському селі завдяки політиці теперішньої влади є дуже нездорові. На їх такі кипить там боротьба між комуністичними і некомуністичними елементами. Розстріл двох людей за вбивство Насті Мельничук — це між іншим також засіб вирівнювання рахунків влади з активнішим, некомуністичним елементом, — окрема ж рахунок за їхню участь і живу діяльність у часі перевиборів.

3 Буковини й Бесарабії.

Організація греко-кат. церкви в Румунії.

„Унія“, орган румунських греко-католиків, містить у своїм 8. числі текст конкордату між Румунією й Ватиканом. Цей конкордат передбачає для греко-кат. церкви митрополію в Блажї, якій підлягатимуть 4 суфраніани, а саме в Орадїї, Лугожї і Гералї; нова, четверта дієцезія буде утворена на півночі, осідок влади цієї дієцезії буде утворений в порозумінні з румунським правительством і Ватиканом. У склад цієї дієцезії ввійдуть греко-кат. українці з власною адміністрацією. — „Чи це означає зужження прав апостольського адміністратора в Сереті?“ — питає черновицький „Час“.

Невикористані права греко-кат. українців у Румунії.

Під цим заголовком читаємо в „Часі“: 19. стаття конкордату передбачає, що греко-католики можуть удержувати на власні кошти народні та середні школи, котрі підлягатимуть дотичним ерархіям під контролею міністерства освіти. Під такими самими умовами зберігає греко-католическа всі теперішні учительські семінарії. Всі церковні школи мають повне право означити мову навчання; за разом всі повинні згадати школи мають право приналежності. — Українська греко-католическа церква на Буковині і в Мармарошині повинна використати заборочені їй конкордатом права і приступити до основи українських приватних шкіл для дітей своїх вірних.

Грають води...

Скоре топлення снігів спричинює в цьому краю катастрофу. В Кішиневі затоплені вже перекладисти, а в головних вулицях можна перейти з одного тротуару на другий лише через мости, збудовані магістратом. З нижче положеної частини міста випроводилося населення при допомозі човнів. У полудневій Бесарабії розлилися ріки і затопили багато сіл. У Ясах добирається вода до хат. Огнені сторожі евакуую мешканців. Заліз. лінія Гур-Ван-Тури-Северина затоплена. Прибуваючі з гір бистрі води грозять зникнути цю лінію швидко на довжині 300 м. Посліпні поїзди йдуть через Ард в Предя. Товарний рух на цій лінії застопорений цілком. Рівнож переована лінія Корбів-Питра Ольт. Нашим надирут-ським селам грозить катастрофа. Береги Пруту узсуваються з кожним днем.

Цар-голод у Бесарабії.

В Бесарабії, що має 3 мільйони населення, з приходом передноку гроанть голод поважній його частині. Загроза голоду нависла в однаковій мірі над селами й містами. Причина голоду — неврожай в попередніх роках і велика студія цієї зими. Вже тепер голодує дуже багато людей, які примушені постити цілими днями. Цей примусовий піст відбивається особливо фатально на малих дітях і школярях. Голодуючому життєвому населенню, що творить яких 10 проц. загально мешканців Бесарабії (голодуючих життів обчислено на 40.000 душ) співають з допомогою жидівськї фінантронїї організації в цілому світі. Населенням інших національностей, що голодує не менше жидівського, не цікавиться ніхто. Не опікується також ніхто українським населенням в Бесарабії, що числить поперх пів мільйона душ і живе в крайню невідрадних політичних та економічних умовах.

На що йдуть гроші наших громад.

Дещо про різні старостинські „попечення“.

Громадські управи (зверхности по наших селах і містах) перетяжені ріжними драчками на всякі можливі цілі. Майже всі наші громади обтяжені дуже сильно і борються з величезними недоборами, не знаючи взагалі, звідки набрати фондів на заспокоєння предмінованих konieczностей.

Однак не зважаючи на небувале досі задовження наших громад і непосильне перетяження громадських бюджетів, не проходять і одного тижня, щоб до громад не прийшло якесь „попечення“ на заплату більших чи менших сум на цілі, що не мають ніякого відношення ні до громади, ні до її мешканців. І хоч ухвалені бюджети на 1928/29 рік на громадські потреби обтяжено вже на одну третину, яку признано повитовним виділом, то такі „попечення“ все одно треба виконати, бож вони приходять не від кого іншого, а від — староства.

На доказ вище сказаного наводимо для такі „попечення“ повітового виділу в Копичинцях.

I.

Wydział powiatowy w Kopyczyńcach L. 624/29. Subwencja na szkolnictwo. Kopyczyńce, dnia 4. lutego 1929 r. Do Wszystkich Zarządów Gminnych w powiecie. Po myśli zawiadomien a Urzędu Wojewódzkiego z dnia 21/I 1928 L. S. O. P. S. O. 541/29 szkolnictwo polskie w Prusach ma obecnie widoki rozwoju, brak mu jednak na ten cel odpowiednio funduszów, ponieważ i Rząd nie rozporządza również potrzebnymi zasobami. W podobnych okolicznościach jest obowiązkiem społeczeństwa wszelkimi siłami poprzeć materialnie tę ważną sprawę. — zwłaszcza tam, gdzie chodzi o szkolnictwo powszechne. W szeregu instytucji, które mogą i powinny przyjąć tej akcji z pomocą, stanąć powinno w pierwszym rzędzie Rady gminne i Rady miejskie. Ponieważ posiedzenia budżetowe już się odbyły, należy przeto dodatkowo na najbliższem posiedzeniu w bieżącym miesiącu uchwalić subwencję na cel powyższy w kwocie 100 zł., którą przy badaniu budżetów wstawie się w dział wydatków nadzwyczajnych. Mogą być uchwalane i kwoty wyższe. Dodatkową uchwałę przedłożyć należy najpóźniej do końca lutego 1929 r. — Komisarz Rządowy dla rozwiązaney Rady powiatowej Władysław Janowski mp. (Starosta).

II.

Wydział powiatowy w Kopyczyńcach L. 293/29. Sprawa kalendarza p. t. Rolnik Polski na rok 1929. Kopyczyńce, dnia 14. lutego 1929 r. Do wszystkich gmin w powiecie. Urząd wojewódzki w Tarnopolu pismem z dnia 5. stycznia b. r. L. 13183 wydał polecenie aby wszystkie gminy nabyły obowiązkowo kalendarz p. t. Rolnik Polski na rok 1929 wydany przez Centralne Biuro Porad Rolnych fabryka nawozów sztucznych w Warszawie ul. Widok 3. Celem kalendarza jest szerzenie wśród najszerszych warstw ludności wiejskiej wiedzy rolniczej, a więc cel, do którego zmierzają usiłowania Władz administracji państwowej, związków samorządowych i organizacji rolniczych. Chcąc, by ta popularna forma wydawnictwa mogła oddać usługi nie tylko w dziedzinie rolnictwa, ale dostarczyć także pożytecznych wiadomości o Państwie, jego ustroju i organizacji oraz aktualnych zagadnieniach, umieszcila Redakcja w tym kalendarzu dział XIV. p. t. „Co obywało o Państwie wiedzieć powinien“. Biorąc pod uwagę, że cel tego kalendarza przedstawia faktyczną wartość dla wiedzy rolniczej, polecam poszczególnym gminom, aby kalendarz ten nabyły. Komisarz Rządowy dla rozwiązaney Rady powiatowej W. Janowski. (Władysław Janowski) Starosta.

Невже нема способу на те, щоб наші громади звільнилися від цих і подібних їм драчок? Невже наші громади будуть засипувані даліше подібними „попеченнями“?

Жертвенність і бізнес.

(Докінчення)

Ми не можемо обмежитися теперішнім станом. Наші втрати на полі національного народного шкільництва найбільші в усіх національних меншин у Польщі. Ми втратили кругом 3.000 українських шкіл у користь польських утратистичних. Цю втрату мусимо покрити-надолужити нашими приватними школами під загрозою найтяжчих конвенцій для української нації. Мусимо передовсім розбудувати нашу народну і промислову та взагалі фазову шкільництво. — І в тій великанській праці мусимо не тільки до найбільшого ступня напружити всі свої сили тут у краю, але й маємо право числити на відповідно збільшену підмогу й наших заокеанських братів. Не як жебрачнину-милостиню, а як почесня і не обіжаний інвестиційний вклад для добра нації та її великого майбутнього.

Справа ця й для української кооперації першорядної ваги. Бо подумаймо, хто випінить у наше молоде покоління любов до тої нашої кооперації? Чи ті польські школи і польські учителі, що через 7 літ дель-у-лень працюють над польовізацією української дітвори й молоді? Очевидно, не всіх вони нараз перетягнуть. Але частину, а бодай декого всеж таки удасться їм відірвати від нашої національної сімї. Але що буде за десять, двадцять літ, що буде пізніше, якщо не матимемо свого рідного приватного шкільництва? — Наші національні страхи ростимуть у прискіреному темпі — це самозрозуміле.

А „Рідна Школа“ вже й тепер постійно пропагує і свою кооперативну та осадисту і практично реалізує її по своїх школах і виховних заведеннях усіх типів. Вона закладає також кооперативні курси і творить нові кооперативні сили (напр. Кружок „Рідної Школи“ в Косові) та удержує добре поставлену і вивірену торговельну школу у Львові при вул. Корняків ч. 1., а якія на чільному місці стоїть якраз і справа кооперації. Отже своєю діяльністю стоїть „Рідна Школа“ природно найближче саме до кооперації.

З великою приємністю приходиться мені тут ствердити, що якраз службовики нашої кооперації оцінюють як слід працю „Рідної Школи“ і вони не тільки виплачують кожного місяця і проц. своїх повних місячних поборів, але також від часу до часу дають крім того на цілі „Рідної Школи“ свої одноденні заробітки.

І наші економічні Централі як такі, рівном підпомагають „Рідну Школу“. Однак — на мою думку — назва створеного ними „Добролітного Комітету“, яка знову відповідає для адів і скріт, для уломих старців або навіть для інвалідів — зовсім не надається у відношенні до „Рідної Школи“. Це для життя і майбутнього нації необхідна установа, не менш важна як кожна кооперативна чи фінансова інституція. Тому не годиться трактувати її на рівні з якимнебудь „сиротнящем“ чи „притомом“, хоча також дуже потрібним, — а слід трактувати її зовсім окремо, як це зрештою роблять всі народи і окремо давати на неї припідати на кожну інституцію дати, подібно як це роблять правильно їх службовики.

Міг би хтось піднести, що найдоцільніше було, якщо наше приватне шкільництво удержувалося би з доходів наших фінансових, торговельних і продукційних інституцій, підприємств та кооператив. Така концепція добра і доцільна покищо тільки як один із засобів. Як виключний засіб можлива вона тільки тоді, якщо ці установи і підприємства обертали такими величезними капіталами, що зі самих відсотків могли постійно по кілька мільйонів давати на удержання нашого приватного народного і фахового шкільництва. Однак це навіть при найкращих обставинах було б великий ба неперерахуний навіть протяг часу утопізм. Отже нема ішої ради тільки власними силами: по аморі погодзованим обов'язковим правильним на разі і проц. датиами від бруто доходів усіх фінансних і правних осіб, збірками, жертвами, імпрезами й іншими засобами удержувати й поширювати наше приватне шкільництво, особливою всеародною і фазово, яке вимагає найбільше вкладів а саме собою не приносить доходів. І в цій загальній всеародній, рятунковій акції нашого молодого покоління повинні брати участь безумовно всі українці в краю, за кордонами і за широкими океанами. Бо як цього не допущимо, як не збережемо нашого молодого покоління для нації і на виховаємо його в нестримному бажанні до осиллення наших найвищих ідеалів, то і з аматеріалізованих „бізнесменів“, хочаб українських, не багато буде користі для українського народу, а бували й такі випадки, що придоби ними багатства попереходили в чужі руки (напр. велике приватне майно пок. Зубика у Львові).

Для цієї високої цілі ми повинні також до мінімум обмежити, а по аморі й зовсім заперестати курення та уживання алкоголю. Бо якраз видатки на такі зайві, ба шкідливі річі, можна з

чистою совістю назвати люксовими. І коли го-
воримо вже про мораль взагалі, то чи не краще
і не моральніше було б міліонів платити замість
за ці міліони два налози обернути на „Плану
Школу“? — Гадаю, що цьому ніхто не матиме
нідавати заперечити.

Треба тільки великого зроуміння піставо-
вого значення річної національної школи, такого
зроуміння, як це висказав був польський посол
Романович в галицькому сеймі ще в 1886 році:

„Ми ту засаду (принцип) річної школи) ува-
жаємо за так кардинальну і найважливішу, що у-
являю собі: якби нині хтонебудь з двох ворожих
нам урядів, з яких один нас германізує а другий
русифікує, став перед нами і одною рукою давав
нам широкі конституційні свободи й інші горо-
жанські права, а другою давав національну шко-
лу і сказав, що тільки одні з двох можна мати,
то всі ми вхопили б за національну школу, о-
ставляючи решту історичній справедливості“.

Вже цілком стійкі мінає від часу, коли про-
дзвували ці пам'ятні слова, а вони й нині такі акту-
альні і відповідають особливо відношенням укра-
їнської нації, що можемо і повинні взяти їх на
свої. Дійсно найважчий вже час і нам, всім укра-
їнцям передляється цією правдою до глибини ду-
ші і цувати не тільки в теорії, але й у практиці,
що рідна школа завсіди, а особливо у найтяжчі
періоди життя нації була і є найважливішою спра-
вою з усіх і кожна підома, кожна жертва на її
ціль рішучо не ослаблює віри у власні сили, а
навпаки підносить її і являється високо мораль-
ним ділом.

Іван Герасимович.

Доповнення: У вчорашній статті ВП. п. Ге-
расимовича пропущено в останньому устві
кілька рядків, що подають у цифрах жертви А-
мерики на „Річну Школу“ в трьох останніх ро-
ках. З уваги на те подіємо ці дані на цьому місці.
Отже в шк. р. 1926/27 виплинуло в Америку
8.329.31 дол., у 1927/28 — 6.244.88 дол. а за пер-
ший піврік 1928/29 — 7.099.37 доларів

3 країни гри.

Піддані князя Монаха погрожують революцією.
Національна рада найменшої в Європі дер-
жави — Монаха та мисля рада подалися до ди-
місії на знак протесту проти свого володаря, кня-
зя Петра, бо він, на їх думку, загато солідари-
зується з інтересами славянської банкі до гри в
Монте Карло, а зовсім не дбає про інтереси
своїх підданих. Аж до розписання нових виборів
установлено комісії, яка має правити державою.
Та з огляду на те, що князь знову відложив тер-
мін виборів, більшість цієї комісії теж подалася
до дімісії. Тоді мешканці „столиці“ — Монте
Карло, яка за разом є також державою, відбули
віче, на якому домогалися негайного розписання
виборів, погрожуючи в противному випадку де-
ржавуванням свого князя. Однак князь поки-
шо нічого собі не робить з „революційного руху“
теред своїх підданих і спокійно сидить у... Па-
рижі.

По широкому світі.

У Лондоні радитиме цими днями міжнарод-
на конференція національних меншостей.
У фабриках скла в Бельгії почався страйк
6 тисяч робітників.

Ромунія має дістати від Німеччини 36 міл.
марок воєнного відшкодування.

Між литовським урядом і єпископами дій-
шло до непорозуміння.

Чічерін дивається на відпустці у Берліні до
кінця квітня.

Уряд СРСР має намір виступити з процесом
проти фальшивників дипломатичних докумен-
тів у Берліні.

У Ганкав (Китай) прийшло до кривавих су-
тичок між японськими моряками і китайськими
населенням на тлі бойкоту японських товарів.

Дивогляди.

Спосіб на переклад.

„Львівський Кур'єр Поранний“ передрукував у
числі з 21-го ц. м. майже дослівно нашу передо-
вину з дня 17-го ц. м. п. а. „Дух Пашуцини не
знає відступу...“ Переказчик дійшовши до фра-
зи: „У відповідь на те марш! Пашуцький дає сой-
мові „пошочину“...“ не зроумів слова „пошочина“
(по польськи „poiszczek“ панове редактори
з Кур'єра Пораннього!) і вийшов із каполату
просто: „W odpowiedzi na to marszałek Pi-
sudski daje sojmowi „poiszczynę“...“ Яку
страшну річ уявляв собі при цьому перекладчик
і читачі „Л. Кур'єра Пораннього“ — не хочемо
догадуватися.

Заява проф. д-ра І. Свенціцького.

Високоповажаному Панові Редакторові
„Діла“ у Львові.

Прочитавши тільки в цій хвилі у газеті
„Русский Голос“ ч. 17, а 3. 6 березня 1929 р.
статтю п. а. „Очердное хулиган-
ство“, де редакція цього тижневика без по-
дання джерела своїх інформацій твердить: що
в справі відзискання музейних збірок Ставро-
пігії і Народного Дому: „Г. Свѣнци-
цькій согласился и общал помочь“
(а а зрядну суму! — прим. набор-
щика) і дещо далше говорить про те, що:
„имущество гал.-русской институции должна
получить банда галицких ренегатов“ — я про-
шу Вас помстити у найближчому числі шо-
денника „Діло“ слідуячу мою заяву:

Я ніколи ні з ким не говорив про які-
небудь винагороди собі за „поміч“ у справі
відзискання цих збірок. Натомість на основі
власного досвіду після осінньої поїздки 1926 р.
у Київ, Харків, Москву, Ленінград, Мінск —
я в розмові із сеніором Ставропігії п. Н.
Третяком у присутності незнаного мені гро-
мадянина на бажання сеніора і для його ін-
формації дав був приблизний образ майбутніх
коштів дороги і прожитку їх майбутнього від-
поручника за кордоном. Що ці кошти, роз-
числені на час одного місяця прожитку в го-
стинницях, по ресторанах, та на дорогу могли
показатися дуже високими для людей, необви-
заних з доріжнього життя на Радянщині, — у
цему немає моєї вини. Винен я лише в тому,
що мав сміливі піднятися праці, від якої —
на основі, як сьогодні з жалем бачу, дійсного
знання людей — відроджували мені члени
ріжних суспільних кол моєї нації, а в першу
чергу члени Кураторії Національного Музею,
які стояли на становищі можливості виключно
одної моральної допомоги у цій справі. Справ-
жні кошти мої, зв'язані зі справою відзискання
обох агаданних збірок, обіймають видаток 37
робочих днів, дороги, гостинниць, харчу по
ресторанах і видатоків на робітників та опаку-
вання 49 скринь у висоті доларів 544.55. По-
дрібний рахунок, проведений книговодом Управ-
ля Національного Музею був передданий
Ставропігії і Народному Дому зі звітом
дня 18. вересня 1928 р. На це зажадала Ста-
вропігії списком з дня 24. вересня, а Народний
Дім — дня 1. жовтня нотаріальних копій актів
переняття, по одержанні і на основі яких мали
бути подані предложені Національним Му-
зеєм рахунки. На рахунок же цієї належності
виплатила Ставропігії дня 24 серпня до Мо-
ски 100 доларів і дня 18. жовтня у Львові
до каси Музею 100 доларів, а решта мала бу-
ти вирівняна по словам сеніора Ставропігії
п. Н. Третяка: „як тільки минути видавки по
реставрації Волоцької церкви і її подвіря“. —
Решта дійсних видаток Музею на перевезення
до краю збірок із Ростова Д. у квоті 344.55
доларів ще не вирівняна і по сьогодні.

В справі вислову „банда галицких рене-
гатов“ — я прошу подати слідуячу мою за-
яву до відомо: „Як член української нації та
свідомий своїх обов'язків і прав громадяни-
ни не реагує на цього рода недостойний і карі-
гічний — в інших умовах життя — випад-
ки дрібною якою-небудь гніву і подразнення,
що могло підірвати і найспокійнішу та повні
зрівноважену дозвину до такої негідної сло-
вної відплати за обиду, бо немає обиди там, де
говорить пристрась, незнання, хвороба, брак
добропорядковості...“

Львів, дня 19. марта 1929 р.

Іляріон Свенціцький.

Замах на гімн. учителя.

Стріла до кімнати проф. Яковича в Стрию. —
Арештування серед гімназистів.

З польської преси довідуємося, що 15. ц. м.
стріляв хтось через вікно до кімнати проф. Івана
Яковича в Стрию. На щастя, куля не поцілила
присутнього в кімнаті проф. Яковича, пролетів-
ши біля його голови.

Зроуміла річ, що ця справа викликала в
Стрию велике зацікавлення. Компетентні круги
розпочали слідство, поліція днем і нічю пере-
дла інтенсивні доходження. Вікни по кількох
днях арештовано під замітом того замаху на проф.
Яковича уч. VIII. кл. гімн. Романа Зенона Пе-
тища з Волоського Села біля Волехова. В ареш-
тованого аявлено революційні і він, притиснений
до мур, мав признатися до замаху.

Майже одночасно арештовано ще гімн. учнів:
Семена Масного, Гната Стругалика і Івана Ми-
нича (брата великого заслуженого студ. унів. Ро-
мана у Львові), всіх зі Свенціцького Вижного, які
по підписанням Петища намовили його до того за-
маху. Всіх арештованих віддано до розпоряд-
ності стрийської прокуратури.

Польська преса пише, що цей замах мав по-
літичну основу (?)

Черговий монополь.

Поширення асекураційного примусу.

Ще не прогомонили по наших селах нарікан-
ня з приводу впровадження через „Загальний
(повшехний) Заклад Взаїмних Обезпечень“
(ПЗУВ) примусу обезпечень від огню, а вже зно-
ва маємо до зановування новий розпорядок міні-
стра скарбу з 31. січня ц. р., який входить у жит-
тя з днем 8. квітня 1929 р. в справі примусу обез-
печення від огню данжностей, примусу обез-
печення жилого инвентаря від поумору і примусу
обезпечення земних плодів від граду. Опираю-
чись на розпорядок Президента РП. з 27. 5. 1927
подає міністеріальний розпорядок норм, після-
 яких має бути введений знова новий примус і
монополь обезпечення всего хліборобського
майна в ПЗУВ. Цей новий розпорядок належне на
наше населення знова важким тягарем. Бо коли
від нашого населення збирає вже тепер ПЗУВ за
обезпечення около 15 міліонів золотих, то по
впровадженні нових родів обезпечення ПЗУВ
стигати буде від нашого населення знова щонай-
менше яких 30,000,000 золотих, не даючи йому
в заміну нічого більше, крім відшкодувань, а зате
уживаючи всіх надлишок виключно тільки на
польські ціли.

Тому, що новий розпорядок після його пе-
реведення належне великим тягарем на наше на-
селення, вважаємо вказаним подати бодай най-
важливі його постанови.

Предмет примусу обезпечення від огню є
все дивиме майно в різних господарствах, от-
же збіжжє, соломка й паша, весь живий инвентар
(кози, корови, хлівна череда) з виключенням
дрібних звірят, як криляки, пахи і бжолки, а
далше весь мертвий инвентар, як молотільні,
січкарні, вози, упряж і т. п.

Предметом примусу обезпечення від поумору
є живий инвентар, а саме: кози, рогата худоба і
безроги, причім відшкодування не розтягати-
меться на випадки спричинені заразливими зві-
рячими хворобами.

Предмет примусу обезпечення від граду о-
біймає піяні рослини, причім від примусу ви-
лючена є огородинна, як шпараги, огірки, цибу-
ля, овочеві дерева, квіти і т. п.

Примус обезпечення движимостей від огню
і жилого инвентаря від поумору може бути впро-
ваджений на терені поодиноких повітів доперва
тоді, коли його ухвалить поодинокі повітові сой-
мики зглядно повітової ради. Натомість примус
обезпечення земних плодів від граду може бути
впроваджений лише на терені цілих воєвідств
тоді, коли це ухвалить воєвідський соймик.

Ухвала соймику згл. повітової ради, яка
впроваджує примус обезпечення, може о-
біймати всі господарства на терені даного само-
управного союзу, або всі господарства тільки из
обмеженим розмірі терену.

Після ухвалення примусу, будуть обов'язані
громадські уряди перевести в громадах реестра-
цію майна, підлягаючого примусові обезпечення,
в реченні і в спосіб вказаний через соймик згл.
повітової ради. Громадські уряди мають побира-
ти від власників майна підлягаючого примусові
обезпечення оплати за обезпечення на підставі
поборюваних реестрів, а на випадок незаплати, роз-
починати екекційні кроки. Громадські уряди
будуть далше обов'язані приймати зголошення
до обезпечення, повідомляти Заклад Обезпечень
про шкоди й переводжувати контролю обезпе-
чень, заключених з іншими закладами обезпе-
чень.

Оплати за обезпечення мають характер пу-
бличних оплат, при чім від залежностей треба
буде оплачувати відсотки проволочи у такій ви-
соті, в якій побирає їх держава від залежностей
грунтових податків, як також екекційні кошти
по засадам обов'язуючим при поборі державних
податків. За свій труд мають побирати уряди гро-
мадські винагороду у висоті з прощ зібраних
премій і до 2 проц. на ременурації для тих фун-
кціонарів громадських, які виконують викимо-
вою ревнїстю при виконуванні примусу обез-
печення.

Внесок на переведення примусу обезпечення
майна, яке знаходиться на терені самоуправного
союзу, має бути зголошений на письмі через ви-
конний орган соймику згл. повітової ради, або
через найменше 1/3 часть членів соймику згл.
повітової ради. Внесок має означувати рід обез-
печень і категорії майна, які мають бути піддані
примусові обезпечення. Ухвали соймику згл.
повітової ради в справі примусу обезпечення за-
падають звичайною більшістю голосів.

Виконання ухвали про примус обезпечення
переводить на терені цілої Польщі з виключен-
ням т. зв. бушного пруського лабору виключно
тільки „Поншехний Заклад Убезпечень Взаїмних“
(ПЗУВ).

На підставі ухвали про впровадження при-
мусу обезпечення, виконний орган соймику згл.
ради повітової заключає з ПЗУВ угоду, при чім

КІНО „ПРОМІНЬ“
при Жовтєвській рогачі
біля Фабрики Баченського.

Кіно, четвер
т. с. 20. березня
ч. р.

„ГОЛГОФТА“

немертвельна
містерія
з життя і мук

ХРИСТА

Початок в повсякденні дні о годині 4-й, — в неділю о годині 3-й.

1633 [—]

для кожного роду забезпечень має бути заключена особня умова.

Примус забезпечення апропадується в заса-ді на час необмежений, однак соймник ага, рада повітова має право звичайною більшістю голосів перевести ухвалу в справі внесення примусу о-безпечення. Втім випадку соймник ага, рада повітова буде обов'язана виповісти ПЗУВ умову о-безпечення найпізніше на два місяці перед уплатою року, почім примусу забезпечення перестане існувати а хвилину погаснення умови.

З хвилиною ухвалення через соймник ага, раду повітову примусу забезпечення, майно, підлягаюче примусови забезпечення може бути о-безпечене в часі правосильності примусу тільки в ПЗУВ. Натомість договір забезпечення майна підлягаю-того примусови забезпечення, заключений а ін-шим забезпеченим товариством перед ухвалою примусу, остає в силі аж до часу розв'язання це-го договору згідно а умовами забезпечення до-точного товариства. Втім випадку в однак о-б'являний власник майна предкадає шорічно в уряді громадським у речницях усталених в у-хвалі соймнику ага, ради повітової доказ о-безпечення (полісу). Уряд громадський після виноту-вання а предкаженої поліси усіх потрібних да-них, перешле їх протягом 14 днів до ПЗУВ. Як довго триває забезпечення в іншим товаристві о-безпечення ПЗУВ о-безпечує у себе лише е-вентуальну ріжницю між оцінкою, усталеною на підставі норм ухвалених через соймник ага, раду повітову, і сумою забезпечення в іншим товаристві. Якщо власник майна, підлягаючого примусови о-безпечення зацікав при реєстрації факт заключеної у-мови а іншим товариством о-безпечення, тоді у ви-падку шкоди тратити право до відшкодування від ПЗУВ.

Ось найголовніші постанови нового розпо-рядку. А яке становище має зайняти до него укра-їнська суспільність? Тому, що нема майже ні одного товариства о-безпечень живого інвентара від похору, яке могло би свою діяльність ви-конувати без державних чи краєвих субвенцій, а-далше тому, що товариства о-безпечень від граду можуть виконувати а успіхом свою діяльність лише тоді, коли оперують на великих теренах, отже можуть виконувати успішно свою діяль-ність лише ці товариства, котрі ділають на те-ренах або одної великої держави або кількох дер-жав, тому і нема ніякої причини, щоби противи-стися зводжуванню примусу о-безпечення живого інвентара від похору, а землеродів від градо-биття колиби цього базало населення тим більше, що сама структура тих о-безпечень на малих те-ренах є того роду, що переведення їх можливе лише при переведенні загального примусу. В тих родах о-безпечень поробила ПЗУВ досі лише сумні досвіди. Суспільність наша повинна однак дома-гатися, щоби все урядування для неї, всі друки і формулярі були в її матерій мові, та щоби всі вадлики були а-жизивані на її культурні а еко-номічні потреби.

Натомість відносно введення примусу о-безпечення від огню движимого майна, повинні ми змагати до того, щоби примус о-безпечення в ПЗУВ не був через соймники переведений, бо маємо своє Товариство зважених о-безпечень „Дністер“, яке своєю 37-літньою працею дає повну гарантію, що воно і без примусу може перевести у себе о-безпечення усього движимого майна українського на-селення. Старанням нашим повинно бути, щоби вже тепер спонукати людність до масового о-безпечення від огню в „Дністрі“ П движимого майна, щоби, коли майно нашої волі введено примус в поодиноких повітах, населення наше спираючись на постанови § 17. розпорядження міністра ска-рбу, мало можливість о-безпечити це майно даль-ше тільки в Товаристві зважених о-безпечень „Дні-стер“, а не було примушено о-безпечувати його в ПЗУВ

С о й м.

МІН. ЧЕХОВИЧ ВИДИНИ ДЕРЖАВНОМУ ТРИБУНАЛОВІ.

Дня 20. березня сойм приступив до роз-глядання внесення слідчої комісії в справі по-ставлення мін. чеховича в стан обвинувачення. Скарбу Чеховича перед держав-ний трибунал. Соймові партії стягнули майже всіх своїх членів на це засідання. ППС навіть хо-рих вважала явитися в сойм. В комплекті був і клуб ББ. Присутні були всі міністри а прем. Бар-телем за виїмкою марш. Пілеуського. Заняті бу-ли й сенаторські лажі. Справу реферував пос. Ліберман, обмежуючись лише до матеріалів, які одержала соймова слідча комісія. Зачав від квіт-ня 1927 р. коли то вперше переступлено бю-

джет аж до 11. лютого 1929, коли то пос. Во-зніський заповів був у сойм, що поставив вне-сення на поставлення мін. Чеховича в стан об-винувачення, коли закон про додаткові кредити не буде предкажений. Бесідник пригадає епізод із часів Австрії, коли то цар Франц Йосиф раз за-жадав кредитів поза бюджетом. Тоді мін. ска-рбу Брік сказав: „Боже буди покровитель царю, але я далі не можу бути його покровителем“ і відмовив цареві кредитів. Опісля референт до-казує, що ніодин із попередніх міністрів не пе-реступива бюджету на таку велику суму, як мін. Чехович. Поширюється думка, що соймові хо-дить лише про формальности, однак обвину-вачення торкається не лише цього, що не предка-жено соймові закона про додаткові кредити, але воно звертається і проти самих витатків, як не-законних. Мін. Чехович видавав гроші без за-кона, а навіть без ухвали ради міністрів. Головно звертає референт увагу на видаток 8 мід., який називав видатком до диспозиції президента ра-ди міністрів. Референтові закинуть, що коли тор-кається цього, то таки йому ходить про політич-ну боротьбу, та нехай це буде політика чи не політика, тут розходиться про 8 мільонів зол. і ніхто не має права класти печатку на якусь часть державних доходів і сказати: це моя влас-ність! Податкових грошей не вільно усувати зід контролю парламенту. Можна це робити лише за згодою парламенту, але уряд не має до того пра-ва. Боротьба, яку зачав сойм, зводиться до од-ного: до контролю сойму над урядом. Обвину-вачемо мін. Чеховича тому, що зумів бути вірним приказові закона та не мав доволі сили, щоби наклонити інших міністрів, аби піддалися цьому приказові. Складаючи обвинувачення, стверджу-ємо кричезе право бюджету. Сойм мусить бути в цій справі твердий. Треба пригадати, що сойм цей, без огляду на опозиційну більшість супроти уряду ухвалив бюджетову провізорію та бюдже-т. Цей сойм, осмішуваний та обдираний з че-сти і достоїнства, знає, що проти нього стоїть виконуюча влада, а за нею стоїть легенда з ма-шинними кірсами, гарматами та могутньою пре-сою. Соймові не остало нічогі, лише його бюджетове право та право контролювати бю-джет. Цього одного права не випустимо з рук і будемо поротися за нього до останнього. Хай 12 незалежних людей дасть країні відпо-відь, хто стоїть на основах закона, а хто його обиджує.

Опісля пос. Довнарівч (рев. фракція ППС) мотивував внесення меншости, щоби відкинути внесення на поставлення мін. Чеховича в стан обвинувачення. Підчас промови пос. Довнар-івч приходило до гострої перепалки з колиш-німи його товаришами з ППС. Потім президент найв. контрольної палати проф. Врублевський висловив становище найв. контрольної палати. Найв. контр. палата ствердила богато видатків і перенесень, незгідних із скарбовим законом, тож без сумніву негальних. Про легалізацію повинен був постаратися уряд законним спосо-бом. Найв. контрольна палата домагається цієї легалізації. Пос. Кшижановський каже, що вне-сення називає винувинком мін. Чеховича, а по-правді ставають перед державний трибунал по-літичну ідею травневого перевороту, який в да-них умовах був спасінням Польщі. Підчас промови пос. Чапінського (ППС) прийшло до перепалки між урядовим віце-марш. Домбським (Стр. Хл.) і послами ББ. Віце-марш. Домбський приновив регуляційні санкції до двох послів ББ, а пос. Полякевич прикидав до порядку. На це пос. Полякевич сказав: Прикичте до поряд-ку Товарицького та Міклашевського. За це пос. Полякевич записали до протоколу. Наслідком того була велика авантюра на лавках ББ. До ві-це-маршадка Домбського кричали: Це провока-ція, а не провідництво! Сховайтесь за завісу! Катон моральності! Не маємо довіри до вас! Зй-діть із трибуни! На цьому не кінчилися авантю-ри, чим більше наради зближались до кінця, тим більше аросло схвилювання. Пос. Ярузель-ський (ББ) сказав, що пос. Ліберман не має пра-ва обвинувачувати польського міністра, тому, що боронив шпіонів Фольксбунду. Пос. Коц (ББ), закинув, що між обвинувачуючими є пос. Ян Перацький, який боронив інтересів Фридри-ха Габсбургського, отже інтересів чужих Польщі держав.

На цьому покінчили дискусію. Марш. заря-див поіменне голосування (послаи викликували а листи, а кожний викликаний посол складав го-лос до урни). В год. 1.30 марш. Дашинський ого-лосив висліди: Голоси віддали 371, а того 5 кар-ток білих, отже 366 гол. було важких. Кваліфі-кована більшість 3/5 голосів виносила 220. За внесеним сойм. слідчої комісії на поставлення

мін. Чеховича в стан обвинувачення голосувало 240 послів проти 126. Так сойм поставив бути, мін. Чеховича в стан обвинувачення. Після ого-лошення висліди голосування послаи ББ демон-страційно вийшли зі сали. Сойм вибрав трьох своїх представників, які перед державним три-буналом будуть аступати обвинувачення. Ви-брано пос.: Лібермана, Перацького та Вишків-ського.

Український Клуб і справа довіря марш. Дашинському.

Президія Українського Клубу вислала до марш. сойму Дашинського письмо, в яким на-водять причини піддержування Українським Клу-бом внесення на висловлення заяви недовіря маршалакові.

Український Клуб заявляє, що коли голосу-вав свого часу на марш. Дашинського, то споді-вався, що він як старий боевик за волю свого на-роду і демократію стоятиме на сторожі прав сойму як його маршалок. На жаль по році му-симо ствердити, що так не є. Марш. Д. не станув в обороні насильствених прав, коли в часописах конфіскували промови українських послів, виго-дошували в сойм, зате закинува українським по-слам, що вони насильнують закони. Насильствами законів і сваволею називає маршалок напр. коли українські послаи аживають терміну „зах-україн-ський“, чого не kwestіював досі навіть ніякий адм. орган. Сваволею називає марш. стверджен-ня факту, що „польська окупация прогнала з Га-личчини сувер. през. української республіки д-ра Петрушевича“. Цей факт безсумнівний і за 10 літ кожен обективний іст. підручник означить так цей факт. Маршалок сойму не має права скре-слювати якунебудь сойм. промову, бо конститу-ція гарантує свободу слова, що є інтегральною частиною пос. імунітету. Крім того Український Клуб захищає маршалка, що не конфіскував промови ані не карав послів, коли польські послаи дуже нарушували регуляції, коли з сойм. трибу-ни кидали погрози негайної зміни конституції, коли заповідали державні перевороти і т. д. Мар-шалок відноситься інакше до більшости, а інак-ше до українських послів, при чому є далекий від обективности.

Внесення на заяву недовіря марш. Дашинському впадо.

Дня 20. березня відбулося голосування над внесенням на висловлення заяви недовіря марш. сойму Дашинському. За внесенням голосували лише послаи славянських меншостей, тому його відкинули.

Помер маршалок Фош.

Дня 20. березня помер французський марша-лок Фош. Перші зложили кондоленції през. Ду-мерг і міністри. Коли наприкінці засідання пар-ламенту Пуанкаре повідомив, що марш. Фош помер, усі послаи, за виїмкою комуністів, поста-ли. Рада міністрів постановила уладити покій-никові народний похорон.

Присилайте негайно коляду та списки громад і гурт-ків, що колядували на „Рідну Школу“, щоби атягнути їх у загальний список послів і громад, який ладить до друку Головна Управа „Рідної Школи“ у Львові, Ж-нон ч. 18.

НОВИНКИ

— Почтові склади розсилаємо з нинішнім числом і просимо ВП. Передплатників негайно відновляти передплату, щоби не було перерви у висліди часопису. Передплата на квітень вино-сить 5 зол. Одночасно повідомляємо, що вислали ми Передплатникам пригадки в справі їх залег-лостей і просимо їх безумовно виплатити до дня 1. квітня, бо з тим днем адержуємо висліди на-шого часопису.

— Рідка нагода. До гарної бібліотеки може прийти кожний в місяці березні, коли то багато гарних книжок продается по знижених майже до половини цінах. Ждайте каталогів — шліть замовлення на адресу: Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові, Ринок 10; Канцелярія Т-ва „Просвіти“, Львів, Ринок 10; Українська Книгар-ня й Антикварія, Львів, Ругоського 22.

— Особисті вісти. Дня 8-го п. м. промувався в Празі у Карловім університеті п. С. Паїкевич на д-ра медицини.

— Вістий з усієї Польщі. Міжміністерська кон-ференція у Варшаві рішила ажити заходи, щоби всі міста мали на майбутнє більші запаси а-б-гілля і цим оминували цьогорічної кризи. — У Любліні страйкують пекарі у відповіді на назо

визнає для них таку міську раду. — Педагогічна рада Академії Мистецтв у Кракові вибрала більшістю голосів на вічне місце своїм професором львівського вишнього маляра К. Сіхульського, але частина професорів склала свій протест. Рішати міністр освіти у Варшаві. — Варшавська преса приносить звістку буцім-то з американських джерел, що відомий американський філантроп Діалон, що переводив позичку для різних європейських держав — з походження поляк, син емігранта Лановського, який у 1882 р. прийняв американське прізвище та підданство.

— **Відродження латини?** Римська преса пригадує, що Ватикан уживатиме як офіційної дитячомовної мови латини. При цьому висловлюють надію, що латина ажиться постійно при пологі всіх актуальних справ відродиться і стане живою. Народи романської культури, яких мова взяла почин з латини не матимуть великих труднощів у латинізації латини, але що зроблять напр. славяни? — Якунебудь живу чужинну мову можна вивчити добре за 4—5 років; наші теологи — як і образуючи цим фізіологію і вникливі! — як вчать латини кільканадцять літ таки не в силі скласти прохання до Ватикану латинию без грубих похибок.

— **Рівні вістки.** Директор союзного банку в Цюриху втік за кордон з 162.000 шв. франк. — Бувший князь бурбонський Сикст мануєре автом удовж Африки. — У густій мряці на каналі Ла Манш англійський корабель зударився з пароплавом „Сіті оф Йорк“. — У деяких частинах Німеччини морози винищили половину дикої звірнини по лісах. — Наймолодший син англійського короля Юрій поклав за доручення лікарів службу в маршарці; він перейде до міністерства закорд. справ, щоб ознайомитися з державною адміністрацією. — У Ліверпулі повісили 20-літнього Кларка, відомого під назвою „чоловіка зі 100 нареченими“. Кларк мав гіпнотичну силу і завола дівчата, відбираючи від них усі гроші; його засудили на смерть за вбивство матері одної зі своїх наречених. — Голова житівської віроїсповідної громади в Будапешті філантроп Касаб, умиряючи записав 300.000 пengo на Академію наук і товариство письменників.

— „Віа“ у Вел. Миськім Театрі. Дирекція „Кооперативн Український Театр“ у Львові прига-

дує, що для 25-го п. м. для вистава „Віа“ у Великій Миській Театрі у Львові і що бізети на цю виставу вже можна замовляти в касах міського театру

3 судової салі.

Селяни зі села Гребенне перед судом.

В середу 20. березня ц. р. відбувалася зала розправа проти 22-ох селян (ок), а саме обвинувачених: 1) Таньки Павлики, 63 літ, гр.-кат., 2) Михайла Павлика, 30 літ, гр.-кат. жонатого, 3) Івана Малисяка, 28 літ, гр.-кат., 4) Степана Малисяка, 26 літ, гр.-кат., 5) Марії Малисяк, 23 літ, гр.-кат., 6) Василя Юрчака, 20 літ, гр.-кат., 7) Івана Гумяного, 23 літ, гр.-кат., 8) Василя Демка, 27 літ, гр.-кат., 9) Миколи Волика, 27 літ, гр.-кат., 10) Ольги Солодх, 21 літ, гр.-кат., 11) Павлі Погорілко, 20 літ, гр.-кат., 12) Семена Демка, 23 літ, гр.-кат., 13) Миколи Дуркевича, 21 літ, гр.-кат., 14) Михайла Дуркевича, 37 літ, гр.-кат., 15) Павлі Олексів, 19 літ, гр.-кат., 16) Вохля Металі моє, віроїсп., 20 літ, з Рави Руської, 17) Якова Блята моє, віроїсп., 19 літ, з Рави Руської, 18) Параньки Козак, 41 літ, гр.-кат., 19) Павлі Чорнобав, 28 літ, гр.-кат., 20) Петра Юрчака, 21 літ, гр.-кат., 21) Михайла Барана, 23 літ, гр.-кат., 22) Ксені Байли, 26 літ, гр.-кат., яких прокуратор Лішн обвинувачує за злочин наругу публичного спокою по думці §§ 51, 57, 58 і проступку з § 253 к. з.

Акт обвинувачення каже, що страйк започаткував Професійний Союз Рільних Робітників в селі Гребенне пов. Рава Руська в дні 10 жовтня 1928 р., хоч ки. Сапіга нібито годився підписати з делегатами Союзу контракт, який делегати мали уложити. Делегати контракту не уложили, але проголосили страйк, домагаючись підвищити платні до 2.50 зол., бо до того дня платили ки. Сапіга лише 1.20 зол. мужчинам за цілий день праці, а жінкам 0.80 зол. В п'ятницю 12. жовтня 1928 р. намовляли Степана і Дмитро Малисяк та Дмитро Демко робітників зі села Корина перервати також працю на ланах ки. Сапіги і прилучитися до страйкуючих. Робітники з сусіднього села і формали зі села Гребенне залишили працювати. Тоді староста Євген Моліцький з Рави Руської

писав в дні 13. жовтня м. р. поліцаї в Деренда-лем на чолі до села Гребенне і поручив йому арештувати кількох селян, які нібито заколочували в селі спокій. Дійсно арештовано в кооперативні трох селян коло год. 18.30 вечером, Степана Малисяка, Івана Лепчака і Івана Юрчака, яких хотіла поліція завезти до Рави Руської. По дорозі збіралось більше людей. Міжним Танька Павлик кинулась до арештованих, бо думала, що між ними знаходиться її син і кричала „брат, рятуйте“. Тоді деякі з громади людей мали кидали до поліції камінням і кричали „нам не треба уряду“. Поліція почала стріляти до людей і кількох поранила. В тім замінняні арештовані пострікали. В неділю 14. жовтня м. р. зявилось в селі біля 50 поліцаїв і ком. пол. Мітленер зі Львова. Також надійшли до села Гребенне вічники з послом Хамом (Сель-роб-адміністр.) і тут на вічу посол Хам мав підбурювати селян. Але в моменті як люди таки почали розходитися спокійно додмів, тоді зявився обм. Іван Малисяк між людьми і кричав, що йому поліція зломала втора ногу, а брата застрілила. Поліція його арештувала і кинула до самоходу. Люди почали атакувати самохід і поліція шераз почала стріляти до людей. І так на економічному підкладі прийшло до проливу крові на селі.

Переслухані свідки, староста Моліцький з Рави Руської, ком. поліції Дублявський також з Рави Руської, Юсиф Борковський і Францішек Худзік, були поліцаї зі села Гребенне підтримували своїми зізнаннями акт обвинувачення.

Св. Моліцький зізнав, що видав приказ арештувати селян зі села Гребенне на прохання економора Моравського з дібр ки. Сапіги в селі Гребенне.

Знова св. Борковський зізнав, що підчас страйку розкидано в селі летючки протидержавного змісту. На питання обор. д-ра Палевського, чому не задержав бою одної летючки у архіві поліції, або не передав слідчому судді, відповів, що йому їх не треба було. Не обійшлося також без курйозів підчас зізнань св. Худзіка. Цей свідок вказав на справозавця „Діла“, що це обм. Микола Дуркевич. На самі постаневі репрі і свідок застидавшись вже не вказував більше на осліп

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:

Четвер 21-го, г. 7:30 веч. „Борис Годунов“ (40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000).

П'ятниця 21-го, г. 7:30 веч. „Два пани Б“.

Кіно.

„Аполло“, „Райський огорож“.

„Лев“, „У армії Парижа“ з Ліля Лагер.

„Оазис“, „Останній приказ“.

„Палест“, „Помішара — хит розкошей“.

Бриг да Гелм і „Через гріх до паста“, Л. Гарвей.

„Пам“, „Уланські любові“.

„Промінь“ на Знесінню: „Голгофа“.

„Фаталогіа“, „Сторожі чесноти“.

„Химера“, „Золотий магніт“.

Програма радіо.

П'ятниця 22-го.

Льондон (158), 11:00 Музика в готелю Мей-фер, 20:45 Радіоабарет, 23:20 Англіський пісні (спів) 0:15—1:00 Музика до танців.

Париж (174), 12:30 Концерт оркестри Гайна, 15:45 Концерт.

Берлін (475), 15:20 Староміські наредні пісні.

Мюнхен (316), 20:00 Концерт мандо-лістів і гітаристів, 21:00 Концерт Л. Гауса.

Відень (319), 17:30 Сучасна музика, 20:15 Оперетка Шігера „Іри бажання“, Лейпциг (361), 20:00 Вечір віденських вальсів.

Будапешт (344), 17:25 Концерт.

Москва (135), 16:00 Етнографічний концерт, 20:00 Літературна п'ятниця.

Харків (477), 19:30 Музична трансляція.

(1680) 17:00 Курсе української мови, 19:30 і 20:30 Концерт для нащона мекештей.

Варшава (1385), 20:30 „Весілля при дітарні“ оперетка Оффенбаха, 22:30 Музика в Брістолю.

Субота 24-го.

Льондон (158), 11:00 Музика в готелю Кардотн, 22:35 Радіоабарет, 23:35—1:00 Музика до танців.

Париж (174), 12:30 Джембенд в ресторану Гран Ватэль, 18:45 Пате.

Берлін (475), 16:30—18 Концерт на-пелі.

Мюнхен (316), 15:00 Пітрова оркестр, 19:30 Фортепьяновий концерт, 21:00 Веселий вечір.

Лейпциг (361), 16:30 Легкий концерт радіооркестри.

Відень (319), 17:30 Камерний концерт.

Будапешт (344), 12:05 Військова оркестра, 17:35 Піанська музика, 0:10 Легкий концерт і піанська музика.

Москва (135), 10:20 Російська опера 16:00 Концерт і музика до танців, 19:30 Концерт Музич. Академії.

Харків (477), 18:00 Камерний концерт, 19:30 Музична трансляція.

(1680) 19:30 Вечір розваги.

Варшава (1385), 20:30 „Подружжя при дітарні“ Оффенбаха, 22:30 Музика в „Брістолю“.

Помінальне Богослуження

за душу бл. п.

Ольги Рудовичевої

відбудеться в церкві св. Юра в суботу, дня 23. марта о год. 8/4 рано, на яке запрошують Родну і знайомих.

1680

МУЖ і СИН.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Новий Український Театр дир. П. Карабінешча

Григорія:

23.III. Дня зодіа.

23.III. Вихрест.

24.III. Об не ходи Гриво.

24.III. год. 3. попов. Маруса Богуславіна.

Хоростків:

25.III. Маруса Богуславіна.

26.III. 15.6.

27.III. Кама Старого Манна.

Буданів:

28.III. Маруса Богуславіна.

29.III. 15.6.

30.III. Вихрест.

31.III. Кама Старого Манна.

Теребівля:

1.IV. Базар.

Тернопіль:

2.IV. Базар.

3.IV. Воскресення.

Матуристи Академічної гімназії у Львові з року 1921

Годарський З'їзд

відбудеться в 0. транзі п. р. Баніч

ія ормії подіста пізніше. Участь

в З'їзді згодошувати на адресу п. Д.

Ватяніна, Львів, Ринок ч. 10/11 пов.

(Рідна Школа). — За Комітет: Д-р Ст.

Бляк, Д. Вахніч, М. Клименчик, М.

Струтинський, В. Целевич 1643 2—3

Пригада. Загальні Збори Кредито-

вої Співки „Супрута“ відбудуться в

п'ятницю дня 22. березня п. р. в домі

кооператив, вул. Коперника ч. 16. о год.

4 попов. 1632 1—1